

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδαποῦσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπῆς

Ὁ Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . . Δράχ. Ν 11.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμήναιον

Στατιστικὴ τῆς θνητότητος ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1888.

ὑπὸ Χ. Π. Κορύλλου

Κατὰ τὸ ἄρτι ληξάν ἔτος ἀπεβίωσαν ἐν Πάτραις 1271 ὄν 745 μὲν ἦσαν ἄρρενοι καὶ 526 θῆλεος γένους, ἐν ἔτει 1887 ἀπεβίωσαν 908 μόνον (507 ἄνδρες καὶ 401 γυναῖκες). Ἡ μεγάλη δ' αὕτη διαφορά ὀφείλεται εἰς τὴν ἐσχάτως μαστίσσαν τὴν πόλιν ἡμῶν ἐπιδημίαν τῆς εὐλογίας, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἐπομένοις δημοσιεύεται ἰδιά λεπτομερῆς στατιστικὴ.

Τῶν ἀποβιώσαντων δ' ἐξεμέτρησαν τὸ ζῆν τὸν μὲν Ἰανουάριον 139 (77 ἄνδρες καὶ 62 γυν.	
δὲ Φεβρουάριον 139 (88 " 51 ")	
» Μάρτιον 146 (88 " 58 ")	
» Ἀπρίλιον 183 (110 " 73 ")	
» Μάιον 110 (59 " 51 ")	
» Ἰουλίον 99 (49 " 50 ")	
» Ἰούλιον 90 (50 " 40 ")	
» Αὐγούστου 82 (49 " 33 ")	
» Σεπτέμβριον 74 (49 " 25 ")	
» Ὀκτώβριον 59 (36 " 23 ")	
» Νοέμβριον 76 (44 " 32 ")	
καὶ τὸν Δεκέμβριον 74 (46 " 28 ")	

1271 745 526

Καθ' ἡλικίαν δὲ ἐξετάζομενοι οἱ θανόντες 293 μὲν (23 οἱ) δὲν εἶχον ὑπερβεῖ τὸ ἀ. τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, 232 δὲ (18 οἱ) ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἐτῶν, 121 δὲ ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, 100 ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, 107 ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 100 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 89 ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 69 ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, 54 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν, 64 ἀπὸ 70—80 ἐτῶν, 28 ἀπὸ 80—90 ἐτῶν, 12 ἀπὸ 90—100 ἐτῶν, καὶ 2 (ἄνῆρ καὶ γυνὴ) ὑπερέβησαν τὸ ἑκατοστὸν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, διότι ἡ μὲν γυνὴ ἡ Ἀθανασία Κ. Σερέτη ἦγε τὸ 108 ὁ δὲ ἄνῆρ ὁ Π. Ἀλεξιάδης τὸ 110 ἔτος ὅτε μετεκλήθησαν παρὰ τῷ Κυρίῳ.

Τῶν ἀποβιώσαντων λοιπὸν ὑπὲρ τὸν ἡμισίον μὲν (646) ἦσαν παῖδες μέχρι 10 ἐτῶν, 396 δὲ ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 10—50 ἐτῶν καὶ 229 ἀπὸ 50 ἐτῶν καὶ πέραν.

Κατὰ μῆνα δὲ ἐξετάζοντες τοὺς θανόντας βλέπομεν ὅτι οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἀπρίλιον (183) τὸν Μάρτιον (146) καὶ τὸν Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον (ἀνὰ 139), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ὀκτώβριον (59). Τῶν δὲ ἀνδρῶν οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς γυναῖκας, τὸν Φεβρουάριον (38:51) οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Μάιον (59:51) καὶ τὸν Ἰούλιον (49:50).

Τῶν δὲ νεογνῶν τῶν τὸ ἀ. ἔτος τοῦ βίου των διανόντων τὰ πλείστα μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (35:90) τὰ ὀλιγώτερα δὲ τὸν Μάρτιον (22:146).

Τῶν δὲ παιδῶν μέχρις ἡλικίας 5 ἐτῶν, οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἀπρίλιον (51:183), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Νοέμβριον (6:76). Τῶν δὲ ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 5—10 ἐτῶν οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Μάρτιον (30:146) οἱ ὀλιγώτεροι

δὲ τὸν Αὐγούστου (1:82), τὸν δὲ Ὀκτώβριον οὐδεὶς ἀπεβίωσε φέρον τὴν ἡλικίαν ταύτην.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος λοιπὸν τοῦτο ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα παρ' ἡμῶν ἀπὸ τοῦ 5 ἔτους τῆς ἡλικίας ἡ θνητότης τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐλαττοῦται ἐπισημῶς.

Ἀναλυτικώτερον δὲ εἰ καθ' ἡλικίαν θανόντες φαίνονται ἐν τῷ ἐπομένῳ πίνακι.

001—02	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
001—06	1	2	4	2	1	—	—	3	1	1	1
06—08	7	2	3	3	4	2	1	—	4	1	2
08—04	13	4	4	1	4	3	3	5	—	4	4
04—09	10	3	3	3	2	2	3	2	6	2	5
09—09	4	6	6	6	8	5	4	6	6	4	4
09—07	13	12	6	6	10	7	4	5	6	6	6
07—08	11	9	10	10	13	12	6	3	4	3	6
08—06	11	10	18	10	15	12	8	11	4	6	8
06—01	13	21	29	15	13	11	6	5	4	4	4
01—9	13	21	29	30	15	13	11	6	4	4	4
9—1	28	23	29	30	22	13	11	6	4	4	4
1—0	28	23	29	30	22	13	11	6	4	4	4

Μὴν

Ὅς πρὸς δὲ τὰ τὸν θάνατον ἐπενεγκόντα νοσήματα 454 μὲν ἀπεβίωσαν ἐξ εὐλογίας, 143 δὲ ἐκ νόσων τῶν τῆς ἀναπνοῆς ὀργάνων, 120 ἐκ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, 73 ἐκ φθίσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ὄν οἱ 18 ἀπεβίωσαν ἐν τῷ δήμῳ. Νοσοκομεῖα ἀλλάχθεν ἐρῶμενοι, οἷον ἐς Τεργέστης, Ναυπάκτου, Ἄργους, Κεφάληνκας, Σμύρνης κτλ. 66 ἐκ κακοῦ πυρετοῦ, 54 ἐκ νόσων τῆς καρδίας, 51 ἐξ ἐρῆθης γεννηθῆντα ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα ἀπεβίωσαν τὰς πρώτας τῆς ζωῆς αὐτῶν ἡμέρας, 49 ἐκ μνηκίτιδος (ὄν οἱ 13 ἐκφυματίδου) 32 ἐκ γερντικοῦ μαρasmus, 29 ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, 81 ἐξ ἐγκεφαλικῆς ἀποπληξίας, 17 ἐκ νόσων τοῦ ἐγκεφάλου, 17 ἐκ καρδίου διαφόρων σπλάγγων καὶ ὀργάνων, οἷον τοῦ στομάχου, τοῦ ὕπατος, τοῦ λάρυγγος, τῆς μήτρας, τοῦ μαστοῦ, τοῦ ὀφθαλμοῦ κτλ. 15 θάματα τῆς ἀκωλύτου καὶ γενικῆς ἐπιπορφίας, 12 ἐκ νόσων τῶν νεφρῶν, 10 ἐκ διφθερίτιδος, ἀνὰ 9 ἐκ περιτοίνιδος καὶ νόσων τοῦ ὕπατος, 8 ἐξ ἐρυσιπέλατος, 7 ἐξ ἐλῶδους καχεξίας, 6 ἐκ τετανου, 5 ἐκ γαγγραινης, ἀνὰ 4 ἐξ αἰμορραγικῆς πορφύρας καὶ συφιλοῦς, ἀνὰ 9 ἐκ διαχύτου φλεγμονῆς, παραλύσεως καὶ νόσων τῆς μήτρας, ἀνὰ 2 ἐκ προώρου τοκετοῦ, ἐγκαύματος, κῆ η . μυστικίδος, ραχίτιδος καὶ ἐξ αἰτίας, μὴ σημειωμένης ἐν τοῖς ἐπιβλίσαι τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀνὰ εἰς ἐξ ἀιματουρικοῦ πυρετοῦ, ὀστεομυελίτιδος, ἐπιλοχίου πυρετοῦ, οὐραιτίας, πναιμίας, τερηδόνος, ἱκτέρου, χοιρᾶ:

δων, διαβήτου, βήχεως, δισχυδοῦς, ὀτίτιδος, κυστίτιδος, βήξεως τοῦ σπληνός, σπορθούτου, κατάγματος, ὀστεοσαρκώματος, ποτίου κακοῦ, ἱκτεροαιματοῦ, πυρετοῦ, ἐκλαμψίας, στενώσεως τῆς οὐρήθρας, ἀνθρακος, λιθιάσεως, ἀκουσίας δηλητηρίασεως, καταποντισμοῦ καὶ εἰς ἐγένετο αὐτόχειρ.

Τὸ ἔτος 1888 παραβαλλόμενον πρὸς τὸ 1887 ὡς πρὸς τὰ τὸν θάνατον ἐπενεγκόντα νοσήματα πλὴν τῆς εὐλογίας, παρουσιάζει αὐξησιν μὲν ὡς πρὸς τοὺς ἐκ νόσων τῆς καρδίας (54:32) ἐξ ἀτελοῦς ἀναπτύξεως (51:50), κακοῦ πυρετοῦ (66:55), τυφοειδοῦς πυρετοῦ (29:23), νόσων τῶν νεφρῶν (12:6), τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (120:114) κτλ. ἐλάττωσι δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (143:205), ἐκ μνηκίτιδος ἐν γένει (49:79), ἐκ νόσων τοῦ ἐγκεφάλου (17:32), γερντικοῦ μαρasmus (32:39) κτλ. ἐπελθόντας θανάτους.

Ἐν γένει δ' ἐν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1888 ἀποβιώσαντων ἀφαιρέσωμεν τὰ ὄματα τῆς εὐλογίας, παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ ἐξ ἄλλων νόσων ἐπελθόντες θάνατοι ἦσαν ὀλιγώτεροι ἢ κατὰ τὸ ἔτος 1887 διότι ἐν ἔτει 1887 κατὰ τὸ ἄρτι ληξάν ἔτος ἀπεβίωσαν 817 (ἀφαιρουμένων τῶν 454 θυμάτων τῆς εὐλογίας) ἐν ἔτει 1887 ἀπεβίωσαν 876 (ἀφαιρουμένων καὶ τῶν 32 θυμάτων τῆς εὐλογίας τοῦ ἔτους τούτου). Ἐστὼ καὶ τοῦτο τεκμήριον ἀσφαλές τῆς ὁσημέραι βελτιουμένης ὑγείνης τοῦ τόπου καταστάσεως.

Στατιστικὴ τῶν κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1887-8 ἐνσκήφασαν ἐπιδημίαν τῆς εὐλογίας πρὸς βληθέντων καὶ θανόντων ἐν Πάτραις.

Ἡ ἐπιδημία αὕτη ἤρξατο κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1887 καὶ ἐληξε τῇ 4 Νοεμβρίου 1888 ὅτε ἀπεβίωσαν ὁ τῆ προτεροαῖα γνωστὸς τελευταίος ὑπὸ τῆς νόσου ταύτης προσβληθείς Χ. Λουκατᾶς ἐκ Λευκάδος· ὁ δὲ τελευταῖος ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῶν εὐλογιῶντων νοσηλουόμενος ἐξῆλθε τῇ 26 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἡ νόσος μετηνέχθη ἐνταῦθα ἐξ Ἠλείας ὑπὸ γυναικὸς ἐλθοῦσης· ἐκεῖθεν καὶ καταλύσασθαι μετὰ τῶν δύο αὐτῆς τέκνων εἰς τὴν συνοικίαν Ἀρείας ἐν συγγενικῷ οἴκῳ ὃν ἐμόλυε.

Καθ' ἄπην τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐνόησαν μὲν πάμπολλοι, ἐγνώσθησαν δὲ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας μόνον 1273 εἶτε ἀναγγελλθέντες ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, εἶτε προδοθέντες καθ' ἡν ὥραν ἐζητειτο ἡ ἀπαραίτητος πρὸς ταφὴν ἀδεία ἕκριναν δ' οἱ πλείστοι ἀγνώστοι τὸ μὲν, διότι ἐφροῦντο μήπως γνωστοὶ γενόμενοι μετενεχθῶσιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀνεγερόθεν ἐξοχικὸν νοσοκομεῖον, τὸ δὲ, διότι ἐνεκεν τοῦ ἡπίου χαρακτῆρος τῆς νόσου δὲν ἐγένετο χρεῖα ἰατροῦ, ἐξ οὗ θεβαίως ἡ ἀστυνομία θὲ ἐμάνθανε τὰ κατὰ τὸν ἀρρωστον.

Ἐκ τῶν 1273 ἐν δὲ προσβληθέντων 745 μὲν (58 οἱ) ἦσαν ἄνδρες καὶ 533 (42 οἱ) περιπύ γυναῖκες. Δεδαμκλισμένοι δὲ ἢ ἀναδεδαμκλισμένοι πρὸ χρόνου ἐλάσσονος τῆς δεκαετίας ἦσαν 126 (μόλις εἰς ἐξ ἑκατοῦ), πρὸ χρόνου δὲ μείζονος τῆς δεκαετίας ἦναι ἐκ νεωρᾶς αὐτῶν ἡλι:

κίας 101, έντελώς δ' ἀδαλλείατοι 1013 (79 ο) περί 32 οὐδέν σημεῖοιται ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἀστυνομίας καὶ 6 εἶχον προσβληθεὶ καὶ ἀλλοτε ἀπαξ ὑπὸ τῆς νόσου. Οἰκτρὰ ὄντως εἰκὼν τῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὑγιεινῆς μερίμνης αὐτῶν τε καὶ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐπιβλεψίν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ταύτης κανόνων.

Τῶν προσβληθέντων 87 μὲν (7 ο) περίπου δὲν εἶχον συμπληρώσει τὸ πρῶτον τῆς ἡλικίας, αὐτῶν ἔτος, 29 δὲ (24, 3 ο) ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἐτῶν, 293 ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, 294 ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, 160 (12,5 ο) ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 85 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 45 ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 20 ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, 3 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν, 2 ἀπὸ 70—80 ἐτῶν καὶ εἰ, ἀνὴρ ἦγε τὸ 85 τῆς ἡλικίας τοῦ ἔτος.

Ὡς ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καταφαίνεται ἡ εὐλογία οὐδεμιᾶς μὲν φεῖδεται ἡλικίας, φεῖδ' ὁμως ὑπερβαλλόντως τὴν τε παιδικὴν καὶ τὴν τῶν ἐφήβων ἡλικίαν. Τὸ νεώτατον προσβληθὲν ἄτομον ἦν θυγάτριον τὴν 20 ἡμέραν τοῦ βίου του διατρέχον, τὸ δὲ πρεσβύτατον γέρων ἡλικίας 85 ἐτῶν ὁ Β. Ἀδαμόπουλος.

Τῶν παθόντων ἐν γένει 516 μὲν ὄκου ἐν τῇ Κάτω πόλει, 640 ἐν τῇ ἄνω πόλει, καὶ 122 ἐνόσησαν ἐν τῷ δημοτικῷ καὶ στρατιωτικῷ νοσοκομείῳ ἔνθα ἐνοσηλεύοντο ἐξ ἄλλων νοσημάτων πάσχοντες, ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἐν ἐξοχικοῖς οἰκοῖς καὶ τοῖς περικειμένους χωρίοις, ἢ ἦσαν ξένοι παρεπιδημῶντες κτλ. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι τό τε στρατιωτικὸν καὶ δημοτικὸν νοσοκομείον καὶ αἱ φυλακὴ κίενται ἐν τῇ ἄνω πόλει.

Ἐξετάζοντες τοὺς παθόντας κατὰ συνοικίας βλέπομεν ὅτι 233 μὲν ὄκου ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Ὑψηλῶν ἀλωνίων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τῶν Γύφτων (ἐν ἣ ἐνόσησαν 29), 206 δὲ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς Νεαπόλεως συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοῦ Βλατεροῦ, 154 ἐν τῇ τῶν Κανδριανίων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τοῦ Ταμπάχανα 413 ἐν τῇ τῆς Παντανάσσης (πλὴν τῆς Ἀρείας ἐν ἣ ἐνόσησαν 83), 158 ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου καὶ Τασίου τῆς ἄνω Πόλεως, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ περὶ τὴν Δεξαμενὴν γήματος αὐτῆς, 95 ἐν τῇ περὶ τὸν ναὸν τοῦ Παντοκράτορος συνοικίᾳ, 50 ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου 49 ἐν τῇ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, 15 ἐν τῇ τῆς Εὐαγγελιστρίας, 33 ἦσαν ξένοι προσβληθέντες ὑπὸ τῆς νόσου ἐνῶ προσωρινῶς διέτριβον ἐν Πάτραις, 30 ἐνόσησαν ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ, δι' 9 δὲν σημεῖοιται ὁ τόπος τῆς προελεύσεως ἢ τῆς κατοικίας αὐτῶν ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ κρατηθέντι εἰδικῷ τῆς Ἀστυνομίας βιβλίῳ, 13 ἐνόσησαν ἐν διαφόροις ἐξοχικοῖς οἰκίσμασι τῶν τῆς πόλεως πεδιαδῶν, 9 προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νόσου ἐν ταῖς φυλακαῖς, 7 ἦσαν στρατιῶται ὧν εἰς αὐτῆς καὶ ἕτερος χωροφύλαξ καὶ 11 μεταφέρθησαν ἐκ τῶν περίξ χωρίων πρὸς νοσηλείαν ἐν τῷ πρᾶ τῆν Ἀκρόπολιν νοσοκομείῳ τῶν εὐλογιόντων.

Ἐκ τῆς νόσου ταύτης ἀπεβίωσαν ἐν ὄλω 486 ἥτοι 38 ο) ἐκ τῶν προσβληθέντων, ὧν 284 ἦσαν ἄνδρες (22 ο) καὶ 205 γυναῖκες (16 ο). Τῶν ἀποβιῶσαντων 49 μὲν δὲν εἶχον συμπληρώσει τὸ πρῶτον τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος (56 ο) ἐκ τῶν προσβλ. νηπίων, 127 δὲ ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἐτῶν (43, 6 ο) ἐκ τῶν προσβληθέντων ὁ μνηλικῶν, 109 (37 ο) ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, 83 (28,5 ο) ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, 59 (36, 8 ο) ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 35 (41 ο) ὑπὸ 30—40 ἐτῶν, 17 (38 ο) ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 5 (25 ο) ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, καὶ 2 ἀπὸ 60—80 ἐτῶν. Ὁ νεώτατος τῶν παθόντων ἦγεν ἡλικίαν 25 ἡμερῶν, ὁ Ν. Καραμπέλιας, ὁ δὲ πρεσβύτατος 75 ἐτῶν, ὁ Γαλλίς Ζαλλῶ.

Τῶν ἀποβιῶσαντων 171 μὲν ὄκου ἐν τῇ Κάτω πόλει, 222 ἐν τῇ ἄνω καὶ 93 ἀπεβίωσαν ἐν τῷ εἰδικῷ νοσοκομείῳ, ἐν ἐξοχικοῖς οἰκοῖς ἔνθα ἐνοσηλεύοντο ἢ δὲν σημεῖοιται ὁ τόπος ἔνθα ἀπέθανον. Εἰδικώτερον δὲ ἐξεταζόμενοι 89 (38 ο)

ἐκ τῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ προσβληθέντων) μὲν ὄκου ἐν τῇ συνοικίᾳ τῶν Ὑψηλῶν ἀλωνίων (ὧν 18 ἦσαν Γύφτοι), 78 (38 ο) ἐν τῇ τῆς Νεαπόλεως, 59, δὲ (37 ο) ἐν τῇ τοῦ Τασίου, ἄγ. Δημητρίου καὶ Δεξαμενῆς, 43 (27 ο) ἐν τῇ τῶν Κανδριανίων, ἀνὰ 31 ἐνταῖς τοῦ Παντοκράτορος (32,6 ο) καὶ τῆς Παντανάσσης (27 ο), ἀνὰ 24 ἐν ταῖς τοῦ Ἀγ. Διονυσίου (43 ο) καὶ τῆς Ἀρείας (25 ο), 15 (30 ο) ἐν τῇ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου, 5 (33 ο) ἐν τῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, δι' 6 δὲν σημεῖοιται ἐν τοῖς βιβλίοις ὁ τόπος ἔνθα ἀπέθανον, 5 ἐν ἐξοχικοῖς οἰκοῖς, 3 ἐν τῷ εἰδικῷ τῶν φυλακισμένων νοσοκομείῳ καὶ 79 ἐν τῷ δημοτ. τῶν εὐλογιώντων νοσοκομείῳ. Περὶ τῆς ἐν τῷ νοσοκομείῳ τούτῳ κινήσεως καὶ θνητότητος, ὁ ἀρμόδιος ἱατρός δημοσιεύει θεβαίως τὰς ἀπαιτουμένας στατιστικὰς πληροφορίες.

Ἐκ τῆς κατὰ μέρος ταύτης ἐξετάσεως τῆς θνητότητος βλέπομεν ὅτι ἐκ τῶν προσβληθέντων οἱ πλείστοι μὲν, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς προσβληθέντας, ἀπεβίωσαν ἐν τῇ συνοικίᾳ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου καὶ τοῖς περίξ (43 ο), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ ἐν τῇ τῆς Ἀρείας (25 ο).

Τῶν ἀποβιῶσαντων 406 μὲν μὲν ἦσαν ὄλω, ἀδμαλειάστοι (40 ο) ἐκ τῶν προσβληθέν 1013 ἀδαμαλειάστον, 50 δὲ εἶχον δαμαλειασθεὶ πρὸ χρόνου μακροτέρου τῆς 10ετίας (20 ο). 19 ἦσαν ἐγκαίρως δαμαλειασμένοι (15 ο), 40 δὲν σημεῖοιται ἐν τοῖς βιβλίοις εἰς τίνα κατηγορίαν ἀνήκουσιν, εἰς δ' εἶχον ὑποστει καὶ ἀλλοτε ἀπαξ τὴν νόσον.

Συγκρίνοντες τὴν ἐπιδημίαν ταύτην τῆς εὐλογίας πρὸς τὰς ἐν ἔτει 1872-3 μαστίσασαν ἐπίσης τὴν πόλιν μας, καὶ ἣς τὴν στατιστικὴν ἐδημοσίευσαν ἐν ἔτει 1873 ἐν ἰδίῳ τεύχει, εὐρίσκωμεν τὰς ἐξῆς διαφορὰς: α) ὅτι ἐκεῖνη μὲν διήρκεσεν ἐπὶ 11 μόνον ἡμέρας, ἡ τελευταία δὲ (ἡ τοῦ 1888) ἐπὶ 14 ἡμέρας, ἐμοιάζουσα τῇ προηγουμένῃ μόνον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνοσηφέως, διότι ἀμφότεραι ἐνέσκηψαν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

β) Ὅτι τότε μὲν ἡ νόσος ἐξωρμήθη ἐκ τῆς κατὰ πρῶτον μολυνθείσης συνοικίας τοῦ Ἀγ. Διονυσίου ἔνθα ἐπῆνεγκε τὴν μείζονα καταστροφὴν (ἐνόσησαν τότε 161 καὶ ἀπεβίωσαν 56 (35 ο), ἦδη δ' ἐκ τοῦ ἀντιθέτου τῆς πόλεως ἀκροῦ τῆς Ἀρείας ἔνθα ἐπῆνεγκεν οὐκ ὀλίγην φθορὰν ἀναλόγως τοῦ εὐαριθμοῦ τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας ταύτης, διότι ἐνόσησαν ἐν αὐτῇ 83 καὶ ἀπεβίωσαν 24 (25 ο). Ὡς πρὸς δὲ τὰ λοιπὰ ἀμφότεραι αἱ ἐπιδημίαι ὁμοιάζουσιν ἀλλήλαις καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἐπίλογον τῆς μελέτης ταύτης παρατίθημι τὸν κατὰ τὴν ἐπιδημίαν ἐκεῖνην γραφέντα, διότι οὐδὲν δυστυχῶς μετεβλήθη ὡς πρὸς τὰς τῆς ὑγιεινῆς τοῦ τόπου συνθήκας καὶ τὴν τῶν ἀργῶν μερίμναν, ἐκ συμπτώσεως τυγχάνοντος τοῦ αὐτοῦ δημοτικοῦ ἄρχοντος κατ' ἀμφοτέρας.

γ) Ἐκ τῆς ἀνωτέρω στατιστικῆς διδασκόμεθα τὰ ἐξῆς: α.) ὅτι αἱ μᾶλλον ἀκάθαρτοι καὶ ὑπὸ ἀπόρων, τὰ πλείστα ἀδαμαλειάστον οἰκούμενοι συνοικίαι ἔπαθον μᾶλλον, αἱ δεκαθαρταὶ καὶ τὰ πλείστα ὑπὸ δαδαμαλειασμένων οἰκούμεναι, ἐλάχιστα μόνον. Ὅτι δὲ τὰ μέγιστα συμβάλλεται ἢ τε καθαριότης καὶ τὸ εὐ ζῆν πρὸς περπορισμὸν ἢ καὶ παντελὴ ἐξάλειψιν τῆς νόσου καταφαίνεται καὶ ἐκ τούτου, ὅτι οὐδεμίαν σχεδὸν τῶν εὐπορουσῶν οἰκογενειῶν ἔπαθεν, ἐνῶ πολλῶν τούτων οἱ ὑπερέτριαι αἱ αἰ ὑπερέτριαι προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νόσου ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ τῶν Κυρίων τῶν τοῦτο δ' ἴσως διότι παρ' ἡμῖν οἱ ὑπερέτριαι περὶ μὲν τῆς καθαριότητος τῶν κυρίων τῶν ἐξ ἀνάγκης φροντίζουσι, τὴν δ' ἐαυτῶν περιορῶσιν' ἐτι δὲ καὶ διότι οἱ πλείστοι τούτων εἶναι ἀδαμαλειάστοι. β.) Ὅτι παρ' ἡμῖν ὁ δαμαλειασμὸς εἶναι εἰς ἄκρον παρμελεημένος καὶ διὰ τοῦτο βλέπομεν ὅτι οἱ πλείστοι τῶν παθόντων ἦσαν ἀδαμαλειάστοι, καθὸ πλεονάζοντες.»

Σιδηροδρομικά.

Σπουδαιότατην καὶ ἀξίαν πάσης προσοχῆς πρότασιν ὑπέβαλον πρὸς τὸ Νομαρχικὸν Συμβούλιον τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ Σύνοδον δύο τῶν ἀξιοτίμων αὐτοῦ μελῶν, ἦν τὸ Σῶμα ἀπεδέξατο ὁμοφώνως καὶ ὑπέβαλε διὰ τοῦ κ Νομάρχου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τὴν πρότασιν ταύτην μετὰ τοῦ σχετικοῦ αὐτῆς ὑπομνήματος δημοσιεύομεν ἀμέσως κατωτέρω, ἵνα ὑποστῇ τὸν κοινὸν ἔλεγχον καὶ τύχη τῆς ὑποστηρίξεως τῆς κοινῆς γνώμης, διότι ἡ πραγματοποιήσις αὐτῆς ἐνέχει μέγα δημόσιον ἀγαθόν, ἰδιαίτερον δὲ τῆς πόλεως ἡμῶν συμφέρον ἐν αὐτῇ ἐκτιμηθῆ ὀρθῶς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ

τῶν Νομαρχ. Συμβούλων
Λεωλίδου Σταμάτη καὶ Κωνσταντ. Ἰωαννίδου
περὶ
Κατασκευῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Πατρῶν διὰ Τριποτάμων (ἄρχαια Ὑωφίδος) μέχρι Τριπόλεως

Νὰ παρακληθῇ ἡ Κυβέρνησις ὅπως, εἰς τὰς μετὰ τῆς ἐταιρίας, τῆς μελλούσης ν' ἀναλάβῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος τῆς Πελοποννήσου, λάβῃ ὑπ' ὄψιν τῆς νὰ κατασκευασθῇ Σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπὸ Πατρῶν διὰ Τριποτάμων μέχρι Τριπόλεως· δηλ. ἀπὸ Πατρῶν, διὰ τῶν δήμων Φαρρῶν, Τριταίας, καὶ Λαμπελαῖς μέχρι Τριποτάμων, ἐκεῖθεν δὲ, δεξιὰ τῷ ἀνιόντι, διὰ τῶν κοιλάδων Τριποτάμων, Βεραϊτίου, Δεχουνίου, Βεσινίου, Σκουπίου, Νάσια, Στραζόλης, Χόβολης καὶ Φιλίας μέχρι τοῦ Λάδωνος (Φιλιέλου γεφύρι) ἐκεῖθεν δὲ, διὰ Λεβιδίου (Ὀρχομενοῦ) μέχρι Τριπόλεως. Τὸ ἔδαφος εἶναι ὀραλόν καὶ ὁ πληθυσμὸς πολυπληθής, διότι διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ συγκοινωνήσωσιν αἱ ἐπαρχίαι Λακεδαιμόνος καὶ Κουοντίας (διὰ Τριπόλεως), Μαντινείας, Γόρτυνος καὶ Καλαβρυτῶν μετὰ τῶν Πατρῶν καὶ τῆς Ἠλείας. Ἐκ τῶν Καλαβρυτῶν θὰ συγκοινωνήσωσιν οἱ εὐφορότεροι καὶ πολυπληθέστεροι δῆμοι Δευκαλίων, Κλειτορίας, Καλλιφανίας, Ἀραναίας, Παίων καὶ Ὑωφίδος· ἐκ Γόρτυνος δὲ οἱ δῆμοι Κλειτορίας, Νάσσωνος καὶ Ἐλευσίνος. Διακλάδος αἱ δὲ ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ Φιλιέλα Γεφύρας τοῦ Λάδωνος διὰ Σουδενῶν καὶ Καλαβρυτῶν μέχρι Αἰγίου θέλει ἀποτελεσεὶ τέλειον συμπλεγμα συγκοινωνίας τῶν ἐιρημέων Ἑπαρχιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν πλέον τοῦ ἡμισέως τῆς Πελοποννήσου. Ἡ γραμμὴ αὕτη εἶναι καὶ διὰ τοῦς κατοίκους χρῆσιμότητι καὶ διὰ τὴν ἐταιρίαν ἐπωφελεστάτη.

Πάτραι τῇ 13 Νοεμβρίου 1888.
Οἱ Νομαρχ. Συμβούλοι
Α. Σταμάτης καὶ Κ. Ἰωαννίδης.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

συνοδῶν τὴν πρότασιν τῶν Νομαρχ. Συμβούλων Α. Σταμάτη καὶ Κ. Ἰωαννίδου περὶ κατσκευῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μετὰ τῶν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως.

Α'. Σημεῖα διαβάσεως τῆς γραμμῆς.
Ἡ γραμμὴ, ἀρχομένη ἀπὸ Πατρῶν, θέλει διασχίσει τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἀπὸ βορρῶν πρὸς νότον διήκουσα, δι' ἐπιπέδου διευθύνσεως, ἀνὰ μέσον τῶν δήμων Φαρρῶν καὶ Τριταίας· διερχομένη δὲ κατόπιν τὸ μεγαλύτερον καὶ ὠραιότερον τῆς Πελοποννήσου δάσος (τὴν Κάπελην), κατάρκτον ἐκ δρυῶν καὶ ἄλλων δένδρων, κείμενον δὲ μετὰ τῶν δήμων Πενελίων, Ὠλένης, Ὀλομπίων καὶ Λαμπελαίας τῆς Ἠλείας, φθάσει δι' ἐπιπέδου ἐδοῦ, εἰς Καλιμάνι, τοῦ δήμου Λαμπελαίας (σημεῖον ἐνάσεως τῆς ἀπὸ Πύργου εἰς Καλαβρυτὰ ἀμαζιτικῆς ὁδοῦ) ἐκεῖθεν, δι' ἐλικιοειδοῦς οὐδ' ὀπωσιτικῶν ἀνοφερῶς διευθύνσεως διασχίζουσα τὴν κωμόπολιν Δίβρην, ἀφικνεῖται εἰς Τριπόταμα (ἀρχαίαν Ὑωφίδα).

καθ' ἡμέρας ἐνοῦνται τρεῖς ἐπαρχίαι, Καλαβρῶτων, Γορτυνίας καὶ Ἠλείας. Ἐντεῦθεν θέλει ἀκολουθῆσαι, δεξιὰ τῆ ἀνιόντι, τὰς κοιλάδας Τριποτάμων, Βερεσιτίου, Δεχουνίου, Βεσινίου, Ιαουσίου, Νάσια, Στρεζόβης, Χόβολης καὶ Φιλία μέσσι τοῦ Λάδωνος ποταμοῦ (Φιλιέκου γεφύρι) τοῦ ὅπου θέλει διέλθει τοὺς πέντε εὐφορωτέρους δήμους τῶν Καλαβρῶτων, τοὺς συνορεύοντας πρὸς τὰς ἐπαρχίας Γόρτυνος καὶ Τριπόλεως τὰς Κατζάνας (ἀρχαίας Ἀζάναις). Ἐντεῦθεν δι' ἀνεπαίσθητου καὶ ἐλικοειδοῦς ἀνάβασις θέλει φθάσει εἰς Ὀρχομενὸν (Λεβιδίου) καὶ ἐκείθεν διασχίζουσα τὰς ἐκτεταμέναις καὶ εὐφορωτάταις πεδιάδασι τῆς Μαντινείας, ἀπολήγει εἰς Τρίπολιν, κέντρον τῆς ἐνώσεως τοῦ συμπλέγματος τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου.

Β'. Κλίσις Γραμμῆς.

1) Οἱ δῆμοι Πατρῶν, Φαρρῶν καὶ Τριταίας κεντρίζονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδὸν ἐπιπέδου, διακοπιόμενοι ὅμως ὑπὸ δύο λόφων, τοῦ μὲν διαχωρίζοντος τὸν δῆμον Πατρῶν ἀπὸ τῶν Φαρρῶν, τοῦ δὲ τελευταίου ἀπὸ τοῦ τῆς Τριταίας ἐντοῦτοις οἱ λόγοι οὗτοι εἶναι πολὺ χθαμαλότεροι τοῦ μεταξὺ Λιτσίων καὶ Ἐλευσίνος ὑψώματος, εἶναι δὲ καὶ ὅλος κατάφυτον ἐκ σταφιδῶν καὶ ἀμπέλων, ἡ δὲ ἀνάβασις ἀνεπαίσθητος δι' ἐλικοειδοῦς ὑπερκαμπῆς, ὡς γίνεται καὶ διὰ τὴν αὐτὴν χάραχθισαν ἀμαξιτὴν ὁδόν.

2) Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν ἀρχεται τὸ δάσος τῆς Κάπελης, ὅπου κείται ἐπὶ ὄροσίου ὑψομένου τριάκοντα περίπου μέτρα τῆς κοιλάδος Τριταίας (Βουντούχλας), οὗ ἡ ἀνάβασις ἀνεπαίσθητος διὰ πλάγια ὑπερκαμπῆς.

3) Ἐκ τοῦ ὄροσίου τούτου τῆς Κάπελης ἡ πορεία εἶναι εὐθεία, δι' ὑπερκαμπῆς τῶν περικυπτόντων τῆ πορεία λόφων καὶ διὰ τῆς κατὰ τὰ πλάγια αὐτῶν κατασκευῆς τῆς γραμμῆς μέχρι Τριποτάμων (Ἀρχαίας Ψωφίδος) τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπιταπεινότερον τοῦ δάσους τῆς Κάπελης.

4) Ἐκ Τριποτάμων διήκει κατ' εὐθείαν διὰ τῶν κοιλάδων τῶν ὡς ἀνωτέρω περιγραφόμενων χωρίων μέχρι τῆς γεφύρας τοῦ Λάδωνος (Φιλιέκα). Ἐντεῦθεν ἡ ἀνάβασις μέχρι Ὀρχομενοῦ (Λεβιδίου) δι' ὑπερκαμπῆς ἀσημάντου κλίσεως, τοῦντεῦθεν ἀρχεται ἡ πεδιάς Ὀρχομενοῦ καὶ Μαντινείας, οὐδεμίαν παρέχουσα κλίσιν εἰς τὴν Γραμμὴν.

Γ'. Μήκος Γραμμῆς.

Ἡ περὶ τῆς πρόκειται Γραμμῆς εἶναι ἐλάσσων ὡς εἰκόζουμεν, τῶν 100 χιλιομέτρων, τούτεστι εἶναι ἐλάσσων τῆς μεταξὺ Κορίνθου καὶ Πατρῶν ἀποστάσεως.

Δ'. Πρόσδοδος τῆς Γραμμῆς.

Περὶ τῶν προσόδων αὐτῆς τοῦτο μόνον δύναμεθα νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι δηλ. ἔσται ἡ πλουσιώτερα γραμμὴ, παρέξουσα τῇ ἐταιρίᾳ, ἥτις ἠθελὲν ἀναλάβει αὐτὴν, πλούσια κέρδη· ἀ) διότι θὰ ἐκμεταλλεῖται τὰς πλουσιωτέρας ἐσωτερικὰς τῆς Πελοποννήσου καλλιεργουμένας καὶ εὐφορωτάτας πεδιάδας οἷαι εἰσὶν αἱ ἑξῆς: 1) ἡ τῶν Φαρρῶν κατάφυτος ἐξ ἀμπέλων καὶ σταφιδῶν, κατάρτυς δὲ ἐξ ὕδατων καὶ ἐπιτηδεῖα εἰς πᾶσαν βλάστησιν καὶ παραγωγὴν· 2) ἡ τῆς Τριταίας, πλουσιωτάτη ἔκπαλαι εἰς παραγωγὴν· 3) αἱ ἐφορτώματα ἐπιτις πεδιάδες, αἱ ἀπὸ Τριποτάμων (ἀρχαίας Ψωφίδος) μέχρι τοῦ Λάδωνος (Φιλιέκου Γεφύρι), ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς γραμμῆς ἐκτεινόμεναι, αἴτινες καὶ σήμερον διὰ τοῦ πλεονάζοντος τῆς παραγωγῆς τῶν διατρέφουσιν ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι Ἰουνίου ἀπειρον πληθυσμὸν ἐκ τῶν ὄρειων μερῶν τῆς Ἠλείας καὶ Γόρτυνος· 4) ἡ παραγωγικώτατος εἰς σιτηρὰ Ὀρχομενός (Λεβιδίου) καὶ τέλος ἡ ὡραιωτάτη καὶ παραγωγικώτατη πεδιάς τῆς Μαντινείας, διατρέφουσα ἄλλοτε ἐν ἑκατομμύριον ψυχῶν. Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, ἀνεπίδεκτους ἀντιρρήσεων, ὁ σίτος τῆς Μαντινείας καὶ Λεβιδίου πωλεῖται εἰς εὐτελὴ τιμὴν ἑπιτοπίως· ἀλλὰ διὰ νὰ μεταφερθῇ εἰς Πάτρας

διὰ τῶν ὑπαρχόντων μέσων τῆς συγκοινωνίας πρέπει νὰ ἐπιβαρυνθῇ κατὰ 25 λεπτά κατ' ὄκταν, ἕνεκα τοῦ ὀποίου καθίσταται ἀχρηστος· διὸ καὶ οἱ σιτοφόροι ἄγροι μένουσιν ἀκαλλιέργητοι. Ἄν ὅμως εὐρωσι τόπον καταναλώσεως εὐρύν, οἷος αἱ Πάτραι, ἡ παραγωγὴ θέλει καταστῆ ἱκανὴ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἐξωθεν εἰσαγωγὴν σίτου. Τόσος πολὺς παράγεται ἐκεῖ β'. διότι θέλει ἐκμεταλλεῖται τὰ προϊόντα τῶν πέριξ δασῶν καὶ πρὸ πάντων τῆς κτηνοτροφίας, ἥτις ἀκμάζει τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ θέρος εἰς τὰ ἔνθεν καὶ ἔθνη τῆς γραμμῆς ὄρη.

Ε'. Δαπάνη τῆς Γραμμῆς.

Ὡς πρὸς τὴν δαπάνην ἀπέχομεν νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην. Σκοπὸς ἡμῶν ἦναι νὰ ὑποδείξωμεν τὴν χρησιμότητα καὶ τὸ συμφέρον, ὅπου καὶ ἡ ἐταιρία καὶ ὁ τόπος θὰ ἔχῃ εἰς μίαν τοιαύτην γραμμὴν, ἡ χρησιμότης τῆς ὀποίας εἶναι ἀνεπίδεκτος ἀμφισβήτησεως.

Ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἡ προτεινομένη Γραμμὴ καλεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ Ἰβασική στρατὰ ἢ δημοσίᾳ καθότι ὅλη ἡ δυτικὴ, μεσημβρινόδυτικὴ καὶ κεντρικὴ Πελοπόννησος ἀπὸ τῆς Αὐκιδάμου μέχρι Πατρῶν συγκοινωνεῖ διὰ ταύτης καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ πᾶν δικαίως, ἡ κεντρικὴ ἀρτηρία τῆς Πελοποννήσου· ἀνευ ταύτης, τὸ μέγα τρίγωνον, τὸ ἀποτελούμενον διὰ τῶν γραμμῶν ἀπὸ Πατρῶν, Ὀρχομενοῦ καὶ Πύργου, τὸ ἐγκλείον τὸ σπουδαιότερον μέρος τῶν Νομῶν Ἀχαιοῦ καὶ Ἀρκαδίας, μένει ἐκτὸς πάσης συγκοινωνίας. Ἄνευ τῆς γραμμῆς ταύτης ἡ γραμμὴ Μύλων—Καλαμῶν, καὶ διακοπιότης—Καλαβρῶτων δὲν θὰ ἔχουν τὴν ἀποδομιᾶν αὐταῖς σπουδαιότητα· ἂν δηλ. αἱ παραγωγικώτεροι εἰς δημοτικὰς καρπούς, κοιλάδας, τὰ ὡραιότερα δάση καὶ τὰ εἰς κτηνοτροφίαν ἐπικαιρότερα κέντρα μείνωσι μακρὰν τῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.

Ἡ προτεινομένη παρ' ἡμῶν γραμμὴ εἶναι καὶ οἰκονομικώτερα καὶ ἐπικερδοστότερα, τῆς ἀπὸ Ἀκράτας εἰς Καλάδρυτα—Τρίπολιν, ὡς καὶ ἀπὸ Πύργου εἰς Μεγαλόπολιν σχεδιαζομένην γραμμὴν· ἡ προτεινομένη γραμμὴ τέλος διασχίζει (ἐκίως τῶν Ἐπαρχίων Πατρῶν καὶ Ἠλείας) τὸ ἀρχαῖον Βασίλειον τῆς Ψωφίδος, τὴν χώραν τῶν Ἀζάνων, φυλῆς Ἀρκαδικῆς, ἀριθμούσης ἄλλοτε περὶ τὸ ἑκατομμύριον κατοίκων, καὶ τὰς πεδιάδας Ὀρχομενοῦ καὶ Μαντινείας, τὰς κυριωτέρας τῆς κεντρικῆς Πελοποννήσου· διασχίζει τὸ λαμπρὸν δάσος τῆς Κάπελης τὸ ἔχον πεντάκωρον ἔκτασιν κατὰ μήκος καὶ τετράγωνον κατὰ πλάτος, ἥτοι ἐμβαδὸν 600 περίπου χιλιομέτρων. Τὸ δάσος τοῦτο, φυλαττόμενον, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς στέφανος τῆς Πελοποννήσου, ὡς ἦτο ἐπὶ τουρκοκρατίας, ὅτε οἱ Αἰταῖοι ἐκυριάρχον αὐτοῦ, καὶ ὅπου σήμερον κείται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ τελευταίου χωροφύλακος. Ἐπὶ πᾶσι διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ ἐνωθῶσι τὰ δύο κέντρα, ἡ Τρίπολις καὶ αἱ Πάτραι· ἡ παραγωγὴ μὲ τὴν κατανάλωσιν. Τὰ σμῆνη τῶν ἐργατῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Κυνουρίας, Μαντινείας, Γορτυνίας, Καλαβρῶτων καὶ τῶν ἀνωτέρων δήμων Πατρῶν καὶ Ἠλείας, οἱτινες καλλιεργοῦσι τὰς ἐκτεταμέναις πεδιάδασι Πατρῶν καὶ Ἠλείας δι' αὐτῆς τῆς γραμμῆς θὰ συγκοινωνῶσιν ἐπίσης οἱ ἐμποροὶ τῶν εἰρημένων ἐπαρχιῶν καὶ οἱ πολυπληθεῖς κτηνοτρόφοι. Διὰ τῆς γραμμῆς ταύτης θὰ ἀναπτυχθῇ τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία, θὰ ἐμπεδοθῇ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἐν γένει θὰ ἀνακωψῇ ὁ τόπος ὅστις ἤδη φθίνει.

Πάτραι τῆ 13 Νοεμβρίου 1888.

Ο Νομαρχιακοὶ Σύμβουλοι Ἀχαιοῦ καὶ Ἠλείας
Δ. Σταμάτης, Κ. Ἰωαννίδης

Ἀ ν α σ κ ε υ α ἰ.

Ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ ἀφορολογουμένου τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἐδημοσιεύθη μακροσκελεστὰ ἐκθέσεις τοῦ ἐκ Γαργαλιάνων κ. Λάμπρου Λαμπροπούλου ὑπὸ τὸν τίτλον ἀκρίσεις περὶ σταφίδος. Τὴν ἐκθέσιν ταύτην τοῦ συμπολίτου μου, ὡς πρὸς

σπιν, προσελεύσαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, καὶ ἔχουσιν ἀντικείμενον τὸ προῖν τῆς ἡμετέρας σταφίδος, καὶ τὰς διεπούσας αὐτὴν δυσμενεῖς περιστάσεις, πάντοτε ἐκ τῆς ζωπῆρας ἐπιθυμίας μήται ἀνέρω ἐν ταῖς κρίσει τῶν γραφόντων, γνώμην τινὰ μῆπω ἐξενεχθῆσαν, δυνατόν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς συμπληρωσιν τῶν ὑπὸ ἄλλων λεχθέντων. Δυστυχῶς ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἐκθέσει τοῦ συμπολίτου μου, μολονότι τοσοῦτο διεξοδικῆ, ἢ προσπάθειά μου αὐτὴ ἀπέβη ἄν καρπος, δὲν ἤδυνήθη δὲ νὰ ἀνέρω σπουδαίαν τινὰ γνώμην, διαφέρουσαν τῶν μέχρι τοῦδε τοσαύτης ῥηθέντων καὶ γραφέντων, ἀλλ' ἀπλῆν ἐπανάληψιν αὐτῶν, ἀποδεικνύουσαν βεβαίως, ὅτι αἱ γινόμεναι ἐν τῇ δημοσιότητι ἀπὸ μνηνὸν εὐρείαι συζητήσεις περὶ σταφίδος, ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐπιμελεστάτης μελέτης παρὰ τοῖς δυναμένοις ν' ἀνεύρωσι τὴν ὡρελιμότητα τῶν προταθειῶν γνώμων, πολλὰ δὲ πράγματι πρακτικὰ καὶ ἐπωφελῆς γνώμαι, ἔσχον ὁπαδοὺς ἀνα τὰς σταφιδόφορους ἐπαρχίας, καὶ ἐξετιμήθησαν ἀποχρῶντως.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ τοῦ κ. Λαμπροπούλου, δύο ἀνευρίσκω κυρίας προτάσεις πορισματικὰς τῶν σκέψεων του. Τὴν σύστασιν σταφιδικοῦ συνδέσμου διὰ προσθετοῦ φορολογίας 1—2 δραχμῶν ἐφ' ἐκάστης χιλιάδος, ὅπως ἐργασθῇ τελεσφόρως ὁ σύνδεσμος εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς καταναλώσεως, καὶ τοῦ καθορισμοῦ ἡμέρας πρὸς ἔναρξιν τῶν φορτώσεων, οὐχὶ πρὸ τῆς 10ης αὐγούστου, πρὸς βελτίωσιν τῆς ποιότητος. Αἱ γνώμαι αὗται, τῶν ὀποίων ἡ χρησιμότης ἔχει ἀνομολογηθῆ ὑπὸ πάντων, ἐξηνήθησαν δημοσίᾳ κατὰ τρόπον λίαν πανηγυρικὸν καὶ ἐσυζητήθησαν εὐρύτατα, ὡστε νὰ μὴ ἀγνοηθῇ τοῦτο δὲ ἐν τῷ ἀφορολογουμένῳ ἀναγράφων αὐτά, καὶ τὸν ἀξιούοντα, ὅτι ἔσχε τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην. Νομίζω δὲ, ὅτι προκειμένου περὶ πράγματος τοσοῦτο παγκοίνου καὶ πασιδήλου, ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀναλαμβάνοντας νὰ προσθέσωσι τὸν πνευματικὸν δόξολόν των, νὰ μὴ προσπαθῶσιν, ὅπως ἀποσιωπήσιν αὐτά. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ χαίρω, ὅτι αἱ πρακτικὰ γνώμαι αἱ δημοσιευθεῖσαι δι' ὑπομνήματος καὶ περὶ τῶν αἰτίων, αἵτινα παρήγαγον τὴν παρουσίαν ὀδυνῶν κατὰστασιν τῆς σταφίδος καὶ ἀπειλοῦσι τὸ μέλλον αὐτῆς, καὶ περὶ τῶν μέσων αἵτινα ἀσφαλτίζονται νὰ θεωρηθῶσιν ταύτην, ὑπομνήματος ὑποβληθέντος καὶ εἰς τὴν κρίσιν τῶν κ. κ. Ἑλλανοδικῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς ἐκθέσεως, καὶ δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ἀφορολογουμένου καὶ τῆς ἀπαλιγγενεσίας, υἱοθετήθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐγκριτωτέρου τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικῶν Σωματείων, τοῦ ἐν Πάτραις ἐμπορικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἐρμῆς», ἐγένοντο ἀσπασίως δεκτὰ ὑπὸ τῶν μελετώντων τὰ πράγματα τῆς σταφίδος, ἐν οἷς καὶ ὁ τελευταῖος γράψας εἰς τὸν ἀφορολογουμένον. Βεβαίως ἡ ἐπιτυχία ἐγκτεται ἐν τῇ ἀποκτιῆσει ὡς οἷον πλειοτέρων ὁπαδῶν, ἀλλὰ νομίζω, δὲν πρέπει οἱ κ. κ. οὗτοι νὰ παρέρχωνται εἰς τὴν δημοσιότητα ἀντιποιούμενοι ξένην ἰδιοκτησίαν, καὶ προσπαθοῦντες νὰ πείσωσι τοὺς πολλοὺς, ὅτι παρέχουσι πνευματικὴν συμβολὴν εἰς ζήτημα, ἐξαντηθὲν ὑπὸ ἄλλων. Εἰς τοὺς φιλοτίμους συζητητὰς, οἷος ὁ γράψας τὰς ἀπερὶ σταφίδος κρίσεις· ἐπιβάλλεται ἡ στοιχειώδης αὐτὴ ὑποχρέωσις, ἵνα μὴ ἐκτίθενται εἰς χαρακτηρισμοὺς ἥκιστα εὐαρέστους, παριστάμενοι ὡς σφετεριστὰ ἄλλοτρῶν ἰδεῶν, τοῦθ' ὅπερ διεκινδύνευσε ὁ συμπολίτης μου ἐν τῇ ὑπερβαλλούσῃ βέβαια ἀγαθοπιστίᾳ, καὶ τῇ υπεράγαν ἐπιθυμίᾳ τοῦ νὰ μὴ μείνη καὶ οὗτος ἀμέτοχος τῆς δόξης, ὅτι ὑπὲρ τῆς σταφίδος συνεισήνεγκεν τὸ καθ' ἑαυτόν. Ταῦτα λεκτέον περὶ τῆς γνώμης τοῦ κ. Λαμπροπούλου, ὅσον ἀφορᾷ, τὴν νόθευσιν τῆς σταφίδος, καὶ τὴν ἐπιτροπὴν, ἣν ἀσκεῖ αὐτὴ ἐπὶ τῆς προόδου τῆς καταναλώσεως.

Ἐν τούτοις εὐρίσκω κάτι τι ἐν τοῖς γραφομένοις τοῦ συμπολίτου μου, νέον ὀπισωθήποτε, μολονότι πολὺ προσομοιάζει πρὸς τὴν ἰδέαν περὶ ἐμπορικοῦ συνδέσμου, συγκληθησομένου ἐν Πάτραις, ἣ; τὸ πρακτικὸν καὶ ἀνεφάρμοστον εὐλόγως ἀπε-

προσθήκη άμα τη δημοσίευσί της. Η γνώμη αυτή του κ. Λαμπροπούλου είναι, να διοριστωι τὰ δημοτικά συμβούλια τών σταφιδοφόρων Ἐπαρχιών 1—3 αντιπροσώπους ἑκάστην, ἵνα συέλθωσιν ἐν Πάτραις καὶ συνεργασθῶσιν μετὰ τοῦ ἐμπορικοῦ σὺλλόγου πρὸς διάσωσιν τῆς σταφίδος. Ἡ ἰδέα αὕτη καὶ δυσχερεστάτη ἐστὶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς καὶ ἤκιστα πρακτικῆ. Οἱ μὴ ἀγνοοῦντες τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν, ἃ μὴ τὴν καθόλου φύσιν τοῦ ἀθρώπου, δὲν δύναται νὰ πειθῶσιν, ὅτι τοιαύτη πολὺ μελεσάτη ἑμὰς ἀντιπροσώπων, συνεργομένη ἐν Πάτραις, δύναται νὰ χωρήσῃ εἰς συζητήσεις περὶ σταφίδος ἀποτελεσματικὰς καὶ νὰ ὤρμησῃ τὸ ζήτημα. Εἶναι βεβίαιον ὅτι τοιαῦται συζητήσεις, καταλήγουσιν εἰς συμπεράσματα, ἐν σωματείσι ὀργανωμένοις, καὶ ἐκεῖ δὲ ὅταν οἱ προωρισμένοι νὰ γνωματεύσωσιν, ὑπερβαίνουσιν ἀριθμὸν τινὰ εὐλόγον, ἢ δυστοκία εἰς πρακτικὰ ἀποτελέσματα, ἔστιν ἀναπόφευκτος. Τριακόσιοι ἢ τὸ ὀλιγώτερον διακόσιοι ἀντιπρόσωποι τών σταφιδοφόρων ἐπαρχιών, συναθροισθέντες ἐν Πάτραις, διὰ νὰ μᾶς ἐπὶ μίαν ἑκάστος γνώμη περὶ σταφίδος, εἶναι γνώμη, ἢ ὅποια εἴμπορεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὴν ματαιοδοξίαν τινῶν, ἀλλ' οὐδένα δύναται νὰ πείσῃ, ὅτι δὲν θὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσματα τραγελαφικὰ, δυνάμενα μόνον νὰ δώσωσι τροφὴν εἰς εὐτραπέλους καὶ σατυρικοὺς ποιητάς. Ἐγὼ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οὐδένα ἄλλο θὰ πράξω, ἢ νὰ παρακαλέσω τὰς ἐντεταλμένας τὴν φροῦρησιν τοῦ τόπου ἀρχάς, ὅπως προνοήσωσι περὶ τῆς ἀσφαλείας τών κτηνῶν τῆς πόλεως.

Τὸ περὶ καλλιέργειας τῆς σταφιδαπέλου πλάνημα τοῦ κ. Μ. Χαιρέτη ἐξετυπώθη εἰς χιλιάδας ἀντιτύπων καὶ ἐπωλήθη εἰς τιμὴν εὐτελεστάτην, ἱσοδυναμοῦσαν τῇ δωρεᾷ, διότι ἐπωλήθη ἀντὶ λεπτῶν μόνον πενήτηκοτα. Ἄν οἱ ἄλλοι ἡμέλησαν νὰ προμηθευθῶσιν ἐκ τούτων, ὅπως διανεμῶσιν εἰς τοὺς δημότας, πταίουσιν οἱ κ. κ. δημότικοι ἄρχοντες τοῦ 1888 ἔτους αἰνέτας ἡμέλησαν τὴν στοιχειωδέστατην ταύτην μέριμναν, τυβάζοντες περὶ ἄλλα ἐπουσιώδη ἢ τῶν ἰδιαιτέρων των ὑποθέσεων καὶ ἐπιθυμῶν. Βεβαίως δὲν ἦτο μεγάλη δουλεία, νὰ ἐφοδιάσωσι οὕτω τοὺς Δημότας τῶν, μὲν πονημάτων τοῦ κ. Μ. Χαιρέτη, ἄρῶν τὰ δημοτικὰ χρήματα συνήθως διασπαθίζοντες χάριν των φίλων.

Βίβον καὶ ἄλλοτε, λέγω καὶ ἤδη, εἰς εἰς τὰς Κυβερνήσεις δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ μεταβληθῶσιν εἰς ἔμπορον. Αἱ Κυβερνήσεις βεβαίως εἰσὶ προωρισμέναι νὰ ὑποστηρίξωσι πάσῃ δυνάμει τὰς πλουτοπαραγωγούς πηγὰς τοῦ τόπου καὶ νὰ μεριμνώσιν περὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν, ἀλλ' εἶναι πολὺ νὰ ζητῶμεν παρ' αὐτῶν νὰ καταστήσωσιν ἱδρυταὶ οἰοποιητικῶν ἑταιριῶν. Τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν πολιτῶν, τῆς Κυβερνήσεως δὲ κληθὸν ἔστι, νὰ προστατεύσῃ ταύτας, ὥστε καὶ ἡ ἰδέα αὕτη τοῦ κ. Λαμπροπούλου ἢ μὴ πρωτότυπος ἐλέγχεται ἀτυχῶς. Ἄντὶ τοιοῦτοι ποσάσεων, κάλλιον θὰ ἐπράττειν ὁ συμπολίτης μου νὰ ἐργασθῇ, ὅπως συστήσῃ μικρὰν τινὰ οἰοποιητικὴν ἑταιρίαν καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀρωγὴν καὶ προστασίαν.

Ἡ πολιτικὴ οἰκονομία μᾶς δίδωσκει, ὅτι ὁ καλὸς ἔμπορος γίνεται καλὸς ἰατρός. Οἱ ἑκάστον κοινωνικὸν μέλος πρέπει νὰ περιορίζηται ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἀποστολῆς του καὶ νὰ ἐργάζεται τὸ καθ' ἑαυτὸν εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνίας. Ὄταν πάντες μεταβαλλώμεθα εἰς παντογνώστας, τοῦτο εἶναι μία τραγὴ ἀπόδειξις τῆς κοινωνικῆς ἐκλύσεως. Οἱ κ. Λαμπροπούλου δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅτι ὁ καλὸς ἐμπόρευς, ὁ κάλλιτος δικολάβος καὶ ὁ ἀριστος εἰς ἐκλογικοὺς συνδυασμοὺς καὶ ἐκλογικὰ τερεπία δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ καλὸς π. χ. ἰατρός ἢ ὠφέλιμος σύμβουλος ἔθνικων ὑποθέσεων.

Συμφωνῶ πληρέστατα μετὰ τοῦ κ. Λαμπροπούλου, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν συγχάριω ἔκ καρδίας, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία εἶνε ἀφύλακτος, ἐπιπόλαιος καὶ ἀπρονόητος, διότι ἤδη, ὅτε ὁ κίνδυνος ἐκορυφώθη, ὅλοι φωνάζομεν, γράφομεν καὶ κοπιόμεθα, ἀλλ' ἅμα ὁ κίνδυνος ἀποσοβῆθῃ, ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ προσφιλες φαχίτι μας, μακαρίζω

ἐντροφῶντες εἰς τὰ ἀγαθὰ μας, χωρὶς νὰ σκεπτιώμεθα, ὅτι δυστυχεὶς καιροί, εἶναι ἐπόμενον νὰ ἐπανέλθωσι καὶ πρέπει νὰ προνοήσωμεν Προμηθικῶς καὶ οὐχὶ Ἐπιμηθικῶς. Τοῦτο βεβαίως συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς σταφίδος. Ἐχὼ μάλιστα τὴν ἰδέαν, ὅτι ἅπας οὗτος ὁ θόρυβος καὶ ἡ τεραστία ἔργασια περὶ σταφίδος, δὲν θὰ ᾔη τιποτε ἄλλο παρὰ μία μεγάλη ὑποκομπουλήθρα. Εἶμεθα ὀπαδοὶ τῆς Θεοκρατικῆς σχολῆς, τὰ πάντα ἐκ Θεοῦ βλακωδῶς ἀναμένοντες. Διὰ τοῦτο πάντες τὴν λύσιν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, ἀναμένουσιν ἐκ τῆς τύχης!

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς προτάσεις τοῦ ἀξιότιμου κ. Λαμπροπούλου, ἦτοι τὰς περὶ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως, ἔμπορ. τραπεζῶν κλπ. δὲν τὰς θεωρῶ ἀξίας σοβαρᾶς συζητήσεως, διότι αὐταὶ προσκρούουσιν εἰς τοὺς περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἔμπορου καὶ τῶν συναλλαγῶν κανόνας, ὧν ἡ ἀγνοία δύναται νὰ δικαιολογηθῇ εἰς τὸν κ. Λαμπροπούλου, μὴ σχόντα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐγκύψῃ ἐπὶ τούτων εἰς μελέτας. Αἱ πολλαὶ περὶ ἄλλα σπουδαίτερα ἴσως ἀσχολίαι του τὸν ἡμπόδισαν.

Γ. Ν. ΑΝΑΓΝΩΤΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ἔμπορομεσίτης

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ Μητροπολιτικὸν ζήτημα παρακολουθεῖται καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου πρὸς τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ, πάντες δ' ἀρχοῦνται ἐπὶ τῇ ἀπέναντι αὐτοῦ στάσει τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, αἰνέτας ἐσυρον ζήτημα ἐξόχως σεμνὸν καὶ εἰρηρικὸν εἰς τὸ ὄλιθρον ἐδαφος τῆς πολιτικῆς κοινότητας καὶ διεχειρίσαντο αὐτὸ κατὰ τρόπον ἀπάδοντα ὅπως εἰς τὴν ἰερότητα αὐτοῦ. Αἱ ἐπαρχίαι λυποῦνται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῇ ἐπὶ ταῦ προκειμένῳ πορείᾳ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, ὅστις παραγνωρίσας τὴν φύσιν τοῦ ζητήματος ἐσυρον αὐτὸ εἰς τὰς τριόδους, ἐξουτέλισε τὴν σεμνότητα τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν ἀνωτέρων αὐτῆς λειτουργῶν. Οἱ φωνάζομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία δεῖται ταχεῖας ἀνορθώσεως, ἐντούτοις ἅπαντες θυσιάζομεν αὐτὴν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν μικροσυμφερόντων αὐτῆς. Περὶ τούτων εἰς τὸ προσεχὲς πλειότερα.

Καὶ αὐθὺς σκάνδαλα ἐν τῷ ἡμετέρῳ δημοτικῷ Συμβούλιῳ. Χθὲς τὸ συμβούλιον προέβη εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, περῶσαν οὕτω τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ. Εἰς τὴν τυπικὴν ταύτην ἔργασίαν τὸ Συμβούλιον προέβη ἄπουσία τοῦ Δημάρχου, οὗτος δὲ τοῦτο ἀνέμενε ἵνα περιπλέξῃ τὰ πράγματα καὶ φέρῃ αὐτὰ εἰς τὸ ἀδιέξοδον. Προσελθὼν δθεν εἰς τὸ τέλος τῆς συνεδριάσεως ἐκήρυξεν ἄκρυα τὰ γινόμενα, ἐπιμένων εἰς τὴν ἐπὶ παρουσίαν του ἐπανάληψιν τῆς ἀνακεφαλιώσεως, ἵνα γίνῃ οὕτως εἰπεὶν ἀναψηλάφησις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπέλθωσι τροποποιήσεις εἰς τὰ ἑψηφισμένα αὐτοῦ κονδύλια, ἵνα μὴ τελειώτῃ ποτὲ ἢ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ζήτησις καὶ διοικῆται ὁ δῆμος διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅτις παρέχει πλεόντερα ὠφελήματα εἰς τὴν ἐκτελεστήν αὐτοῦ ἀρχὴν Ὁ κ. Νομάρχης παρακαλεῖται νὰ ἐκτιμῆσῃ κατ' ἀξίαν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐστάσεις τοῦ κ. Δημάρχου καὶ νὰ ἐπικυρώσῃ τὸν προϋπολογισμόν, ἵνα τεθῇ πλὴρον τέρμα εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν τοῦ τόπου καὶ εἰς κατὰστασιν πραγμάτων ἀξιολογητῶν. Ὡς ἦτο τῇ ἀληθείᾳ ἀντάξιον τοῦ ἀδύρητισμοῦ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐὰν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον συνεζήτη τὸν προϋπολογισμόν τοῦ δήμου μέχρι προσεχούς δεκεμβρίου, μέχρι δὲ τότε νὰ δικαιώμεθα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους!

Ἡ Ἀστυνομία ἡμῶν εἰς κακίτην κατάστασιν διατελεῖ πάντοτε. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κλεώπα ἢ ἡμετέρα ἀστυνομία κατεβιβάσθη χαμηλότερον εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κοινού, καὶ ὁσμημέραι ἀποβαίνει ἀθλιεσττέρα ἐν τοῖς πράγμασιν.

Ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλοῦνται ἀκωλύτως τρόφιμα ἐφθαρμένα καὶ ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υἱεγίαν τῶν τῶν κατοίκων, οὐδεὶς ἐν αὐτῇ κατάρχει νόμος ὅσον ἀφορᾷ τὰς τιμάς, τὴν ζύγισιν κτλ.

— Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ὁ ἱεροκλήρῳ κ. Ἠλίεσ Βλαχοπούλου θέλει ὁμιλήσει ἐν τῷ ἱερῷ Ναῶ τοῦ Παντοκράτορος.

— Τὴν ἐρχομένην Παρασκευὴν ἑσπρὴν τοῦ ἀγίου Ἀλεξίου δὲν ἑορτάζει ὁ ἰατρός Α. Μιχαλόπουλος ἐνεκεν πένθους.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα!

Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ τελευταίου περὶ καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου Νόμου -δύο σχεδὸν ἔτη- δὲν ἡδυνήθημεν οἱ ἐνταῦθα καταστηματαρχαὶ νὰ πωλήσωμεν οὔτε ἐν πακέτον καπνοῦ καὶ ἐν φυλλάδιον σιγαροχάρτου, ἐνεκα τοῦ λαθρεμπορίου ἀφθέντος ἐλευθέρου πρὸς μεγίστην βλάβην τοῦ δημοσίου καὶ ἡμῶν. Ἀπ' ἧς δὲ ἐποχῆς ἀφίχθη ὁ ἡδη διαμένων ἐνταῦθα ὁ σταθμάρχης τῆς χωροφυλακῆς, ὅχι μόνον κατέστειλεν τότε ἐν λόγῳ λαθρεμπορίον πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τὴν τάξιν ἐπανερέρεν ὅπου ἦτο παρελημένη.

Διὰ ταῦτα συγχάριωμεν τὸν εἰρημένον σταθμάρχην διὰ τὴν εὐσυνείδητον ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκόντων του πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν.

Ἐν Βαρσσοῦθῃ τὴν 1 Μαρτίου 1889.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως.

Θεόδωρος Γεωργίου, Σωτήριος Λυδάκης, Ἀδελφοὶ Παπαδόπουλος, Β. Κυπριάδης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀξιὸν Σάββατον 11 τρέχοντος καὶ περὶ ὧραν 8ην π. μ. τελοῦντες ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ἱερῷ ναῶ τοῦ Βυαγγελισμοῦ ὑπὲρ ἀναπάσεως τοῦ προσφιλούς ἡμῶν ἀδελφοῦ

ΔΙΟΥΥΣΙΟΥ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

Παρακαλοῦμεν δθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἵνα εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι κατ' ἐνώπιόν μου ἡμῶν εἰς τὸν ὄψιστον εὐχὰς των.

Ἐν Πάτραις τῇ 10 Μαρτίου 1889.

Οἱ ἀδελφοί.

ΑΓΩΓΉ

Βαρθολομαίου Βιτάλη, κατοίκου Πατρῶν Κατὰ Ἀναστασίου Α. Πολυχρονοπούλου, κατοίκου ὡσαύτως καὶ ἀγνώστου διαμονῆς.

Πρὸς τὸ ἐν Πάτραις Πρωτοδικεῖον.

Ὁ ἐνγόμενος, ἔμπορος τυγῶνων, ἐξέδοτο εἰς τὴν διασπῆν τοῦ Χρήστου Γ. Ἀντωνοπούλου, ἔμπορου καὶ τούτου τυγῶνονος, τὸ ἀπὸ 20 Μαρτίου ε. ε. γραμμάτιον δι' οὗ ὑπέσχετο νὰ πληρῶσῃ τῇ διαταγῇ αὐτοῦ, τῇ 1 8βρίου ε. ε. δραχ. Ν. 563 καὶ 55)00 μετὰ συμπεφωνημένου τόκου ἀνὰ 12 τοὶς 0)0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς περὶ πληρωμῆν προθεσμίας ταύτης.

Τὸ γραμμάτιον τοῦτο μετεβίβασε δι' ὀπισθογραφίσεως εἰς τὴν διαταγὴν μου ὁ εἰρημένος Χρήστος Γ. Ἀντωνόπουλος, καὶ μὴ πληρωθέντος αὐτοῦ κατὰ τὴν λήξιν του, συνετάχθη τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικόν.

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος, καθ' ὁ ἐκδότης τοῦ ἐν λόγῳ γραμματίου, εἶναι κατὰ νόμον ὑπόχρεος εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα καλῶ τὸν ἀντίδικον νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσμῳ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ ἐξετοῦμαι νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ μὲν πληρῶσῃ δρ. νέας 563 καὶ 55)00 μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν πρὸς 12 τοὶς 0)0 κατ' ἔτος ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου ε. ε. μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ ἐξόδα, 3) Ν' ἀπιγγελθῇ κατ' αὐτοῦ προσωπικὴ κράτησις ἐνεκα τοῦτα ἀντικειμένου τῆς παρούσης καὶ τῶν δικαστ. ἐξόδων, 4) Νὰ κηρυχθῇ ἢ ἀποφασίς προσωρινῶς ἐκτελεστή.

Ἐν Πάτραις 17 Ὀκτωβρίου 1888.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος Ν. Α. ΒΑΧΑΤΩΡΗΣ